

Arrestnummer C/ 204 /2013
Repertoriumnummer 2013/ 559
Datum van uitspraak 06 februari 2013
Rolnummer 2006/P/595
Notitlenummer parket-generaal

Afgeleverd aan
 met machtiging van de Procureur-generaal
 bij het Hof van beroep te Antwerpen d.d. 02/09/2013

K.B.O.

13 FEB 2013

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
 correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op 11-02-2013
Niet te registreren

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

256

DE STAD

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en
Schepenen
met bestuurszetel te

elser tot herstel

vertegenwoordigd door mr.   loco mr.
beiden advocaat bij de balie van

tegen

254

1.

geboren te   op
grondwerker.
wonende te
thans wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr.   advocaat
bij de balie van

255

2.

maatschappelijke zetel gevestigd te

met als lasthebber ad hoc, Mr.   advocaat te

voor wie thans optreedt

mr.
advocaat te
als vereffenaar,

beklaagde

mr.   is aanwezig en wordt tevens bijgestaan mr.
advocaat bij de balie van

1. Ten laste gelegde feiten

- om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben
- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

te

- de eerste, ononderbroken tussen 24 april 1997 en 3 juli 2003
- de tweede, ononderbroken tussen 2 juli 1999 en 3 juli 2003

A.

Bij inbreuk op art. 2, 12, 56 en 58 t.e.m. 61 van het Decreet van 2.7.1981 betreffende de voorkoming van afvalstoffen, afvalstoffen te hebben verwijderd in strijd met de voorschriften van voormeld decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk door afvalstoffen achter te hebben gelaten aan de naast de

B.

Bij inbreuk op art. 2, 3, 19, 20, 56 en 58 t.e.m. 61 van het Decreet van 2.7.1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen als producent van bedrijfsafvalstoffen niet op zijn kosten deze afvalstoffen een nuttige toepassing te hebben gegeven noch ze te hebben verwijderd op de wijze zoals bepaald in art. 20 van het voornoemd decreet.

C.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 27, 39 en 40 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op art. 5 par.1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 6.2.1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of te hebben veranderd, hetzij door een toevoeging, hetzij door een wijziging of uitbreiding die de

Indeling van de vergunde inrichting in een hogere klasse tot gevolg had, namelijk opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen met een opslagcapaciteit van max. 1.000 m³ (hinderlijke inrichting klasse 2, rubriek 2.2.2.a.1° Vlare I bijlage).

D.

te

de eerste en de tweede, ononderbroken tussen 1 mei 2000 en 13 juli 2002

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte:
  - ca woeste grond '
  - warmoesgrond '
  - warmoesgrond '
- ingeschreven op het kadaster te

- eigendom van en
namelijk door het in stand houden van een rellëfwijziging door het storten van puin en andere inerte afvalstoffen.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding op het kantoor van de hypotheekbewaarder te d.d. 9 maart 2004, nr.

het onroerend goed toebehorend aan en
krachtens een akte van notaris te
ontvangen op 17.2.1994 door registratiekantoor

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 14 april 2006 door beklagde tegen al de beschikkingen te zijnen laste

- op 14 april 2006 door beklaagde tegen al de beschikkingen te haren laste
- op 14 april 2006 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied tegen beklaagde
- op 14 april 2006 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied tegen beklaagde

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 5 april 2006 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart de strafvordering ingesteld hoofdens tenlastelegging D. vervallen;

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de vermengde tenlasteleggingen A.B.C. tot een geldboete van 5.000,00 EUR, verhoogd met 40 deciem en aldus gebracht op 25.000,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Veroordeelt de tweede beklaagde voor de vermengde tenlasteleggingen A.B.C. tot een geldboete van 2.500,00 EUR, verhoogd met 40 deciem en aldus gebracht op 12.500,00 EUR.

Veroordeelt de beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopende tot heden: 216,66 euro en ieder tot een vergoeding van 25 euro.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete uitgesproken lastens eerste en tweede beklaagde.

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 25 euro + 45 deciem = telkens 137,50 euro tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De rechtbank veroordeelt beide beklaagden tot de verwijdering van de afvalstoffen binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag volgend op de dag van de uitspraak van onderhavig vonnis.

Bij gebreke aan verwijdering van de bedoelde afvalstoffen binnen de hierboven bepaalde termijn kunnen de afvalstoffen worden verwijderd door de gemeente, het Vlaams Gewest of OVAM. In zulks geval worden de beklaagden verplicht tot terugbetaling van de kosten voor de verwijdering.

De herstellvordering

De rechtbank beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats in haar oorspronkelijk staat door het slopen van alle puin en het herstellen van het reliëf;

Hiertoe dient de verkregen bouwvergunning stipt te worden nageleefd wat o.m. inhoudt dat de voordien aanwezige afvalstoffen verwijderd worden én aanvullingen van het terrein gebeuren met zuivere grond; deze laag dient voldoende dik te zijn om vegetatie toe te laten in functie van de realisatie van de bufferzone.

Bepaalt de termijn van herstel op zes maanden beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van honderdvijftig euro (€ 150,00) per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Houdt de burgerlijke belangen aan.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 19 september 2012.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd, dewelke bij conclusie incidenteel beroep instelt
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun respectieve raadslieden, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen en het incidenteel beroep, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk behoudens in zoverre gericht tegen de vervallenverklaring van de strafvordering voor de feiten sub D, waar de hogere beroepen van beklaagden zonder belang zijn.

4.2. Ontvankelijkheid van de strafvordering

De strafvordering is nog niet vervallen door verjaring. Er is stuiting van verjaring door het zittingsblad van 12 juni 2008, de laatste feiten daterend van 3 juli 2003 en, voor zoveel als nodig, dient nog toepassing gemaakt van de 'securitas'wetgeving inzake verjaring.

4.3. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten sub A., B., C. en D. heromschreven, geactualiseerd en gepreciseerd te worden als volgt (zie onder meer de bij het dossier gevoegde nota's d.d. 2 juni 2009 en 19 september 2012):

4.3.1. de feiten sub A., B. en C.

4.3.1.1. volgens de nota van 2 juni 2009

4.3.1.1.1. de tenlasteleggingen sub A. en B.

- de kwalificatie aanvullen na het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen met de zinsnede "... zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 en het decreet van 22 april 2005";
- artikel 54 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd zijnde bij artikel 21 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen";
- de artikelen 58, 59, 60 en 61 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, opgeheven zijnde bij de artikelen 24, 25, 26 en 27 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" en artikel 59 vervangen zijnde door artikel 16.6.4 van het voornoemd Decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 9 van het Decreet van 21 december 2007;
- de feiten, conform artikel 93 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ter uitvoering van titel XVI van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld zijnde bij artikel 56 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij artikel 23 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen", en bij artikel 16.6.3.§1 van het voornoemd Decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 9 van het Decreet van 21 december 2007;

4.3.1.1.2. de tenlasteleggingen sub C.

- de feiten conform artikel 93 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ter uitvoering van titel XVI van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld zijnde bij artikel 39 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij artikel 34 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht,

artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op het artikel 4.2.1.4° en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))”.

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De partijen werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.4. Motivering ten gronde

4.4.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, wordt vastgesteld dat voor de feiten sub D. geen strafsanctie meer geldt (zoals de eerste rechter terecht vaststelde) en dat (anders dan de eerste rechter oordeelde) de herstellvordering in zoverre aan die feiten gekoppeld niet meer kan worden ingewilligd. Voorlegging aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid voor advies is derhalve niet nodig (evenmin in het kader van de milieu-inbreuken sub A., B. en C.).

De vordering van de eiser tot herstel wordt dan ook afgewezen.

2. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten sub A., B. en C. binnen de voorziene incriminatieperiode bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagden in hoger beroep niet weerlegd worden en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

3. De werkzaamheden die beklagden uitvoerden op het kwestieus perceel waren niet gedekt door enige geldige vergunning dan wel met miskenning van de afgeleverde vergunning van 29 oktober 1996.

De vaststellingen van 21 april 1997 zijn duidelijk en niet voor enige interpretatie vatbaar: naast hopen afval afkomstig van het terrein zelf (beklaagden waren pas begonnen met de zuivering van het terrein) werden twee grote hopen aangetroffen met recent aangevoerd asfalt en steenpuin en met proflelijzers en gewapend beton (onderlijning door het hof). Die hopen lagen er nog steeds op 16 juni 1997 (stukken 20 en 28). Er is geen reden om aan die vaststellingen te twifelen en beklagden geven ook geen nadere verklaring desbetreffend.

De brieven van de burgemeester/het college van burgemeester en schepenen d.d. 3 december 1997 en 27 juli 1998 zijn niet aan te merken als een geldige vergunning; ze zijn overigens zeer duidelijk: algemeen verbod om afvalstoffen aan te voeren, enkel om het terrein op te vullen mag zuivere grond of grond met een minimale hoeveelheid stenen of andere inerte materialen aangevoerd worden.

Evenmin kan de brief van 9 maart 1999 van het college van burgemeester en schepenen als een geldige vergunning worden beschouwd: er staat immers alleen in dat 'een principiële gunstig advies' wordt gegeven, maar 'onder voorbehoud van het bekomen van eventueel noodzakelijke vergunningen'. Daarover kon geen misverstand bestaan. Er kan geen sprake zijn van enige dwaling daaromtrent in rechte of in feite.

Uit de vaststellingen op 4 november 1999 (stuk 54) en 14 maart 2003 (stuk 79) blijkt dat vrachtwagens met zand en stenen op het terrein aankomen en dat zij gezeefde grond afvoeren en dat er bij schatting ongeveer 20.000 m³ ongezeefde grond ligt afkomstig van verschillende werven. Dit dient dus niet meer tot de aanvulling en nivellerling van het terrein (uit het stopzettingbevel blijkt overigens ook dat het terrein ondertussen al op hoogte was gebracht). De aanvraag voor een milieuvergunning voor het gebruik van een zeefinstallatie werd door het college van burgemeester en schepenen geweigerd op 3 juni 1997 (stuk 44). Terecht werd dan ook op 6 juli 2003 bevel tot stopzetting gedaan (stukken 92 t/m 97).

4. Tevergeefs houden beklagden voor dat de aangevoerde grond vermengd met inert materiaal geen afvalstof zou betreffen: het zijn immers stoffen waarvan de houders zich ontdaan hebben.

Het betreft evenmin een secundaire grondstof nu een grondige bewerking noodzakelijk was, nl. zeven.

Het betreft evenmin uitgegraven bodem nu aan de voorwaarden van artikel 162 VLAREBO niet voldaan werd: uit het eigen analyseverslag (zie dossier eerste beklagde) blijkt dat de aangevoerde grond (uitgegraven bodem) vóór zeving ongeveer 10 % aan inert materiaal (baksteen, klinkers, dorpeis, betonstraatsteen) bevatte en pas na zeving zou voldoen aan de vereisten voor bodem.

Naar artikel 2.3.3.1 van VLAREMA voldoet de aangevoerde grond evenmin als grondstof nu in dat artikel verwezen wordt naar artikel 162 VLAREBO (zie hiervoor).

Tevergeefs dan ook stellen beklagden dat er een rechtvacuüm was t.a.v. uitgegraven bodem.

5. Terecht heeft de eerste rechter vastgesteld dat de feiten door eerste beklagde wetens en willens werden gepleegd. Ondanks het feit dat geen geldige vergunningen verkregen werden, bleven beklagden inert afval aanvoeren en ter plaatse bewerken (o.m. zeven). Zoals hiervoor gezegd is er geen sprake van enige dwaling. Eerste beklagde is de natuurlijke persoon die uitsluitend optrad voor de vennootschap, tweede beklagde, waarvan hij de enige zaakvoerder was (alle briefwisseling in deze zaak met de stad werd door eerste beklagde als zaakvoerder gedaan).

Naar artikel 5 lid 1 van het Strafwetboek heeft de eerste rechter ook terecht tweede beklagde, onder wiens maatschappelijk doel de gewraakte handelingen intrinsiek vallen, en voor wiens rekening de misdrijven sub A., B. en C. werden gepleegd, mede schuldig verklaard. Uit niets blijkt dat de vennootschap enige maatregel heeft genomen om de illegale exploitatie te doen stoppen. Integendeel, er diende een stopzettingsbevel uitgevaardigd. Deze fout dan wel nalatigheid dient aan de vennootschap te worden toegerekend.

6. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste. Bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek wordt de lichtste straf toegepast.

7. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de eerste beklaagde, en de rechtspersoonlijkheid van tweede beklaagde
- het blanco strafregister van tweede beklaagde
- het gunstig strafrechtelijk verleden van eerste beklaagde
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die zoals de eerste rechter terecht stelde getuigen van een manifeste miskennen van de door de overheid uitgeschreven normen inzake milieubeleid
- de eerder beperkte schade voor milieu en mens
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Tevergeefs vragen beklaagden toepassing van verzachtende omstandigheden nu deze feiten gelet op de ernst ervan niet in aanmerking komen voor contraventionalisering.

Daarom worden de beide beklaagden bestraft met een geldboete van 2.500 euro te vermeerderen met de opdecimen of, in hoofde van eerste beklaagde, een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of een geldboete van meer dan 24.000 euro, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten stipt alle regels inzake milieuwetgeving te respecteren.

Voor eerste beklaagde is de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast aan de omvang van de geldboete.

Beide beklaagden worden op grond van artikel 16.6.4 van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid solidair veroordeeld om de nog aanwezige afvalstoffen in te zamelen, te vervoeren en te verwerken binnen een termijn van 1 jaar vanaf heden.

Gelet op de houding van beklaagden tot op heden is het gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 150 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de nog aanwezige afvalstoffen en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde

hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50, 65, 66 van het Strafwetboek
- 2, 3, 4, 27, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 93 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008
- 9, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 34 van het decreet van 21 december 2007
- 16.6.1.§1, 16.6.3.§1, 16.6.4 van het decreet van 5 april 1995
- rubriek 2.2.2.a.1° van bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 2, 3, 12, 14, 15 tot 32, 54, 56, 59 (oud) van het decreet van 2 juli 1981
- 3, 12, 22, 23 tot 33, 68, 69, 79, 81, 86 van het decreet van 23 december 2011
- 12.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. alinea 3 en 4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen en het incidenteel beroep ontvankelijk behoudens in zoverre gericht tegen de vervallenverklaring van de strafvordering voor de feiten sub D., waar de hogere beroepen van beklaagden zonder belang zijn;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Heromschrijft, actualiseert en preciseert de omschrijving der feiten sub A., B., C. en D. zoals hiervoor gezegd (pagina's 7 t/m 10);

Stelt vast dat voor de feiten sub D. geen strafsanctie meer geldt, en ontslaat de beklaagden desbetreffend van rechtsvervolging;

Stelt vast dat de herstellvordering inzake de feiten sub D. niet meer kan worden ingewilligd;

Verklaart derhalve de vordering van de eiser tot herstel ongegrond en wijst ze af;

Verklaart de beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A., B. en C. zoals heromschreven, geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt de eerste beklaagde wegens de vermengde feiten sub A., B. en C. zoals heromschreven, geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van TWEEHUNDERT VIJFHONDERD EURO gebracht op TWAALFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Verleent aan eerste beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TWEEHUNDERT VIJFHONDERD EURO gebracht op TIENDUIZEND EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TWEEËNZEVENTIG DAGEN, zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEHUNDERT VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ACHTTIEN DAGEN effectief blijft;

Verplicht de eerste beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de eerste veroordeelde een vergoeding op van VIJFTIG EURO;

Veroordeelt de tweede beklagde wegens de vermengde feiten sub A., B. en C. zoals heromschreven, geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op TWAALFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen;

Verleent aan tweede beklagde uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TWEEDUIZEND EURO gebracht op TIENDUIZEND EURO door verhoging met 40 opdecimen, zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen effectief blijft;

Verplicht de tweede beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de tweede veroordeelde een vergoeding op van VIJFTIG EURO;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Veroordeelt beide beklagden solidair, overeenkomstig art. 16.6.4 van het decreet van 5 april 1995 tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de nog aanwezige afvalstoffen op het kwestieuze perceel binnen een termijn van EEN JAAR vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest;

Veroordeelt beklagden solidair, voor het geval dat aan deze veroordeling tot inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen niet wordt voldaan, tot betaling aan het Vlaamse Gewest van een dwangsom van HONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde termijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht de veroordeelden solidair tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest;

De kosten

Laat de kosten van de hogere beroepen van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beide beklaagden solidair tot de overige kosten gerezen op de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 361,99 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Verwijst de eiser tot herstel tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 06 februari 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier